

Vi står over for et reelt valg, og det skal vi nok medvirke til at få truffet under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Ministerens referat af behandlingen af lovforslag nr. L 104 fra sidste samling er selvfølgelig korrekt. Men det handler om, at jeg ikke tror, vi var mange, der havde forestillet os, hvor forskelligt den lov ville blive administreret. Man kan have to nabokommuner, hvor man i den ene kommune tager telefonen og ringer rundt til folk og siger: Kan I så se at få afleveret selvangivelsen. Mens der i nabokommunen er et ægtepar, som, fordi konen er medhjælpende hustru, får et girokort på 10.000 kr. – det er første gang, de hører noget fra skatteforvaltningen i den kommune. Vi kan ikke have et samfund, hvor folk behandles så vidt forskelligt.

Vi syntes, at forslaget om, at man startede med de 200 kr. osv., sådan set ikke var alt for hårrejsende, men vi forventede jo, at folk ville få besked, i stedet for at taxametret bare kører, uden at folk aner noget som helst om det. De kan ligge i en hospitalsseng, være rejst på ferie eller have problemer, og så kører uret bare, indtil det rammer de 5.000 kr., og så skrives girokortet ud. Det kan man ikke have.

Derfor havde jeg håbet på, at skatteministeren var gået herop og havde sagt: Nu finder vi en fornuftig ordning, hvor man allerede får besked, første gang uret går i gang, og der står så 200 kr. på den første besked.

Det havde jeg faktisk håbet på ministeren havde sagt for at imødekomme det flertal, der er i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu er jeg ikke uddannet som revisor, men har da altid interesseret mig meget for tal, og det, der bringer mig her på talerstolen, er en bemærkning fra skatteministeren om, at han ligesom lægger det over på, at hvis der er nogen, der ikke indsender deres selvangivelse, er det, fordi revisorerne ligger og sløser med det eller sådan noget i den retning. Jeg ved ikke, om ministeren lige brugte det udtryk.

Men sandhedens verden er, at den revisor, der driver et pænt, ordentligt firma, naturligvis søger den fornødne udsættelse, hvis ikke han kan nå en selvangivelse, og det har han formentlig sine kontorfolk til at gøre. Så det synes jeg var at skyde lidt over målet.

Sagen er, som jeg sagde i første omgang her på talerstolen, at travle erhvervsfolk og andre, der måske ikke får deres selvangivelse lige puttet i kuverten til skattevæsenet samme dag med deres underskrift på, pludselig ser, hvis der går 10-12 dage, inden skattevæsenet rykker for den, at der er løbet 200 kr. på pr. dag. Jeg kunne så endda forstå det, hvis man ringede eller skrev den første dag: Nu er fristen overskredet, så nu skal du altså vide, der ryger 200 kr. på pr. dag.

Jeg synes, det er en lidt underlig måde, at skatteministeren argumenterer på. Så vil jeg også lige sige, selv om det måske ikke direkte har noget med forslaget at gøre, at nu er vi i øjeblikket ved at indgive selvangivelse for 1996. Der har det forundret mig, at fordi man går over til en ny teknik med alle de dér, der elsker at sidde og køre på de dér computere, har vi formentlig af den grund ikke fået selvangivelserne ud før; i min kommune er de i hvert fald ikke alle sammen kommet ud endnu. Det synes jeg er en hån mod skatteyderne. Den frist, vi nu får til at gøre den færdig i, selv om der måske kun skal sættes et tal ind her eller der, bliver betydelig kortere.

Tænk også en gang imellem lidt på, at det offentlige somme tider hundser lidt rundt med skatteyderne.

(Kort bemærkning).

Erling Oxdam (V):

Så vidt jeg har kunnet høre på ordførertalerne, er der flertal for begge led af SF's lovforslag, og det får mig så til at spørge skatteministeren, som jo var imod, at man fik afskaffet denne hårde konsekvens af en forsinkelse, om skatteministeren vil være indstillet på, at loven kommer til at træde i kraft allerede fra 1. maj i år, altså med virkning for indkomståret 1996.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det er klart, at det vil give et ganske betydeligt besvær med hensyn til de selvangivelser, der skal afleveres 1. maj. Jeg kan ikke på nuværende tidspunkt overskue de konsekvenser, det vil få. Derfor vil jeg hellere vente med at svare, indtil jeg har undersøgt sagen nøje, men det bliver vanskeligt, og jeg kan kun sige, at jeg generelt set gerne medvirker til et fornuftigt, positivt udvalgsarbejde.

Jeg er ikke på forhånd afvisende over for forslaget. Mit sidste indlæg var blot båret af den tanke, at vi altså skal passe på, at vi ikke, når vi laver noget, der er enkelt, kort tid efter laver